

Sygn. akt **III AUa 1592/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marta Sawińska

Protokolant: Nina Bekalarek-Bruź

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2021 r. w Poznaniu

sprawy **Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o.** z siedzibą w P.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

przy udziale ubezpieczonych: G. S. i T. Ż. (1)

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 15 października 2019 r. sygn. akt VII U 2293/17

1. oddała apelację,

2. zasądza od Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. kwotę 915 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

	Marta Sawińska	
--	----------------	--

UZASADNIENIE

Decyzją z 05.05.2017r. nr (...), uzupełnioną postanowieniem z 28.08.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie art. 4 ust. 9, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1, 1a, 3 art. 20 ust. 1, art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016r. poz. 963), art. 81 ust. 1, 6 ustawy z dnia ustawy z 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że przychody z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz przychody uzyskane przez ubezpieczoną **G. S.** z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) Spółka z o.o. z siedzibą w L. w okresie od 01.08.2015r. (dotyczy podstaw wymiaru składek za miesiące 09/2015, 11/2015, 12/2015) stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej realizowanej na rzecz własnego pracodawcy Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., wynoszącą kwoty wskazane w tabeli zawartej w ww. decyzji.

Decyzją z 05.05.2017 r. nr (...), uzupełnioną postanowieniem z 28.08.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na tej samej podstawie prawnej stwierdził, że przychód z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz przychody uzyskane przez ubezpieczoną **T. Ż. (1)** z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) spółka z o.o. z siedzibą w L. w okresie od 26.06.2015r. do 16.09.2015r. (dotyczy podstaw wymiaru składek za miesiące 07/2015, od 09/2015 do 12/2015) stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy świadczonej w ramach umowy cywilnoprawnej realizowanej na rzecz własnego pracodawcy Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., wynoszącą kwoty wskazane w tabeli zawartej w ww. decyzji.

W uzasadnieniach wymienionych decyzji organ rentowy podał, że w toku kontroli ustalono, że osoby zatrudnione w Przedsiębiorstwie Usługowym (...) sp. z o.o. na podstawie umów o pracę w zbieżnych okresach były zgłoszone do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umów zlecenia zawartych z firmami powiązanymi z płatnikiem.

Odwołanie od ww. decyzji wniósł płatnik składek – Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., wnosząc o ich uchylenie i zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym decyzjom zarzucono naruszenie przepisów, które zostały wymienione jako podstawa prawna do wydania decyzji oraz art. 58 § 1 i 2 k.c. i art. 7 i 217 Konstytucji w zw. z art. 6 k.p.a., jak też błędy w ustaleniach faktycznych w szczególności poprzez przyjęcie, że umowy zlecenia były realizowane na rzecz płatnika. Z ostrożności procesowej zarzucono także przedawnienie składek objętych zaskarżoną decyzją.

Sprawa z odwołania dotycząca ubezpieczonej T. Ż. (1) została połączona z niniejszą sprawą do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd zawiadomił o toczącym się postępowaniu (...) sp. z o. o. z siedzibą w L..

Ubezpieczone G. S. i T. Ż. (1) zajęły stanowisko jak organ rentowy.

Wyrokiem z 15.10.2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. VII U 2293/17 oddalił odwołania od obu decyzji oraz zasądził od odwołującej Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. kwotę 990 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Przedsiębiorstwo Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. powstało w 1997r., a w 2001r. zostało wpisane do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Początkowo współnikiem spółki był (...) S.A. oraz jej następca prawny, a następnie: (...) Spółka Akcyjna oraz (...) sp. z o.o. Obecnie dominującym współnikiem jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. (gdzie współnikami i członkami zarządu są A. W. i S. W.). Przedmiotem działalności spółki (...) sp. z o.o. są zgodnie z danymi z KRS między innymi usługi ochroniarskie.

Członkiem rady nadzorczej odwołującej spółki jest A. W..

Płatnik składek przejął w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. część pracowników (...) S.A. w P., którzy zajmowali się usługami związanymi z ochroną, sprzątaniami, pracami porządkowymi.

Przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika są usługi w zakresie ochrony i sprzątaniami, wykonywane na terenie całego kraju.

Przedsiębiorstwo Usługowe (...) jest także osobowo i kapitałowo powiązane ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług sprzątaniami.

Wspólnikami(...)sp. z o. o, z siedzibą w L. są A. W. i S. W., a w spornym okresie A. W. była także prezesem zarządu tej spółki.

Odwołująca spółka realizuje swoje usługi w ramach konsorcjum spółek. Umowy konsorcjalne zawierane są z zamiarem ubiegania się o zamówienia publiczne. Celem konsorcjum jest uzyskanie zamówienia publicznego i następnie realizowanie umowy zawartej z zamawiającym. Usługi są świadczone przez płatnika razem z innymi konsorcjantami.

W dniu 18.06.2015 r. konsorcjum firm: Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. zawarło z (...) Centrum (...) w G. umowę dotyczącą świadczenia kompleksowej usługi sprzątnięcia i dezynfekcji powierzchni, utrzymania w odpowiednim stanie terenów zewnętrznych, transportu wewnątrzszpitalnego i gospodarczego na terenie EC K. i EC G. w P..

W dniu 15.06.2015r. pomiędzy spółkami: Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. została zawarta umowa konsorcjalna nr (...) dotycząca złożenia wspólnej oferty i świadczenia kompleksowej usługi sprzątnięcia na rzecz (...) Centrum (...) w G.. Odwołująca spółka stała się liderem konsorcjum.

W celu realizacji współpracy między spółkami pracownicy(...) sp. z o.o. zawierali z podmiotami powiązanymi z płatnikiem (w niniejszej sprawie z (...) sp. z o.o.) umowy zlecenia, których przedmiot pokrywał się z czynnościami wykonywanymi w ramach umowy o pracę lub był do nich zbliżony. Umowy cywilnoprawne były zawierane po wyczerpaniu godzinowej normy pracy wynikającej z umowy o pracę (warunkiem pracy w godzinach nadliczbowych było zawarcie umowy zlecenia z powiązaniem ze spółką podmiotem) oraz w celu zastąpienia pracowników, którzy korzystali z urlopów.

Zadania wykonywane przez zleceniobiorców stanowiły realizację umów konsorcjalnych. Zleceniobiorcy, będący jednocześnie pracownikami odwołującej spółki w ramach obu umów wykonywali te same obowiązki. Pracowali w tym samym miejscu i czasie. Pracę wykonywali w tej samej odzieży roboczej, korzystali z tych samych sprzętów. Obowiązków tych nie dało się rozdzielić, ponieważ stanowiły one kontynuację zadań wykonywanych w ramach stosunku pracy. Ubezpieczeni nie mieli kontaktu z przedstawicielami spółki, z którą zawierali umowy zlecenia. Nie mieli też wpływu na treść umów zlecenia.

W odwołującej spółce były zatrudnione na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu zgłoszone do ubezpieczeń społecznych:

- **G. S.** - w okresie od 08.07.2015r. do 2017 r. na stanowisku pracownika porządkowego,

- **T. Ż. (1)** - w okresie od 25.06.2015r. do 16.09.2016r. na stanowisku brygadzysty.

W okresie od 01.08.2015r. do 2017 r. (do zakończenia pracy w spółce (...)) ubezpieczona G. S. zawierała umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. i z tych tytułów została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego.

Przedmiotem umów zlecenia było sprzątnięcie zleconego mienia.

Do obowiązków pracowniczych ubezpieczonej G. S. należało sprzątnięcie na bloku operacyjnym na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczona sprzątała sale operacyjne, pomieszczenia przynależące do bloku operacyjnego. W ramach umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o. ubezpieczona także zajmowała się sprzątnięciem na tym samym bloku operacyjnym. Wykonywała identyczne czynności, jak przy umowie o pracę. Ubezpieczona pracowała w godzinach od 7.00 do 19.00 lub od 19.00 do 7.00 i miała pracować dwa dni na podstawie umowy o pracę, a następnie jeden dzień w ramach umowy zlecenia.

Pracę ubezpieczonej G. S. nadzorowała brygadzistka B. J., a następnie J. K..

Przy wykonywaniu umów zlecenia ubezpieczona korzystała z tych samych narzędzi, odzieży, materiałów, które wykorzystywała do realizacji stosunku pracy.

Rozdzielaniem pracy w ramach umowy zlecenia zajmowali się pracownicy odwołującej spółki, ci sami, którzy czynili to w ramach umowy o pracę (brygadzystki). Umowy zlecenia były podpisywane w pracy. Realizacja umów zlecenia w wymiarze określonym przez spółki była wymogiem koniecznym do kontynuowania umowy o pracę.

W okresie od 25.06.2015r. do 16.09.2016r. ubezpieczona T. Ż. (1) zawierała umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. i z tego tytułu została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego.

Przedmiotem umów zlecenia było wykonywanie czynności brygadzysty.

Do obowiązków pracowniczych ubezpieczonej T. Ż. (1) należało sprawdzanie wykonania prac zleconych pracownikom na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczonej powierzono trzy grupy pracowników, którzy zajmowali się pracami na terenie zewnętrznym (np. koszeniem trawników, sprzątaniem chodników), wynoszeniem odpadów i pracami na terenie wewnątrz Szpitala (sprzątaniem ciągów komunikacyjnych, oddziałów). W ramach umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o. ubezpieczona zajmowała się sprzątaniem i nadzorowała jedną grupę pracowników. Czynności wykonywała także na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczona zgodnie z harmonogramem miała pracować w ramach stosunku pracy od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.00 do 15.00. Czynności wykonywane w godzinach popołudniowych miały być wykonywane w ramach umowy zlecenia (było to możliwe dopiero po wypracowaniu 8 godzin w ramach umowy o pracę).

Pracę ubezpieczonej w ramach umowy o pracę i umowy zlecenia nadzorowały przełożone: A. C., a następnie E. T. i E. S..

Przy wykonywaniu umów zlecenia ubezpieczona korzystała z tych samych narzędzi, odzieży, materiałów, które wykorzystywane były do realizacji stosunku pracy.

Umowy zlecenia były podpisywane w pracy. Pracodawcę i zleceniodawcę reprezentowała ta sama osoba.

Rezultat pracy ubezpieczonych w ramach zawartych umów zlecenia przejmowała odwołująca spółka.

Wynagrodzenia były wypłacane oddzielnie w cyklu miesięcznym.

Z tytułu realizacji powyższych umów zlecenia ubezpieczone uzyskały przychody w następujących okresach:

- G. S. - we wrześniu 2015r., od listopada 2015r. do grudnia 2015r.,

- T. Ż. (1) - od lipca 2015r. do grudnia 2015r.

Płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nie wliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne przychodów ubezpieczonych z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji wydał zaskarżony wyrok, w którym oddalił oba odwołania Przedsiębiorstwa Usługowego (...) spółki z o.o. z siedzibą w P. i zasądził od odwołującej spółki na rzecz organu rentowego kwotę 990 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w sprawie.

Sąd Okręgowy wskazał, że przedmiot sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do oceny, czy organ rentowy zasadnie ustalił wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych: G. S. i T. Ż. (1), wliczając do podstawy wymiaru tych składek kwoty wypłacone z tytułu zatrudnienia na podstawie umów cywilnoprawnych, które w ocenie organu rentowego były wykonywane na rzecz pracodawcy ubezpieczonych.

Następnie Sąd Okręgowy zacytował art. 18 ust. 1, 1a oraz art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd I instancji ustalił, że G. S. i T. Ż. (1) świadcząc pracę na podstawie umów zlecenia zawartych ze spółkami powiązanymi z płatnikiem wykonywały ją na rzecz swojego pracodawcy.

Podkreślił, że z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że rzeczywistym beneficjentem pracy ubezpieczonych było Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołania Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. o.o.

Apelację od wyroku Sądu I instancji złożył odwołujący – Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. , zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie:

I. przepisów postępowania mający istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

1. art. 233 § 1 k.p.c. art. 252 k.p.c. w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. przez pominięcie dowodu z dokumentu - Zastrzeżeń Płatnika z 22.11.2016 r. znajdującego się w aktach z kontroli ZUS, co w konsekwencji doprowadziło do dowolnego uznania, wykraczającego poza uprawnienia wynikające z art. 233 § 1 k.p.c., że domniemanie zgodności z prawdą protokołu z kontroli ZUS nie zostało przez Odwołującą obalone, podczas gdy Sąd pominął dowód z Zastrzeżeń Płatnika wskazujący na błędy, których dopuścił się Zakład Ubezpieczeń Społecznych podczas kontroli, a więc obiektywnie niemożliwym było dokonanie takiego wzruszenia;

2. art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. przez pominięcie wniosku Odwołującej o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Trybunałem Konstytucyjnym pod sygnaturą akt K 15/16, pomimo wystąpienia przesłanek do jego zawieszenia;

3. art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego:

a) skutkujące błędnym uznaniem, że umowa zlecenia była wykonywana przez G. S. oraz przez T. Ź. (1) na rzecz własnego pracodawcy, podczas gdy umowy cywilnoprawne wykonywane były przez ubezpieczone na rzecz podmiotu trzeciego;

b) skutkujące błędnym uznaniem, że Odwołująca była „rzeczywistym beneficjentem” usług wykonywanych przez ubezpieczone, podczas gdy w ocenie Odwołującej finalnym beneficjentem był każdy z kontrahentów konsorcjum spółek (...) Sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., w skład którego wchodziła też Odwołująca, samodzielnie;

c) skutkujące błędnym uznaniem, że de facto przyczyną zawierania dwóch umów było wykorzystywanie przepisów o ubezpieczeniu społecznym i formalne stworzenie dwóch tytułów ubezpieczenia, z których tylko jeden został wskazany do oskładkowania, podczas gdy zawieranie dwóch umów było uzasadnione podziałem zadań pomiędzy Konsorcjantami biorącymi udział w wykonywaniu zamówienia;

d) skutkujące odmową nadania zeznaniom J. H. i A. P. oraz R. S. przymiotu wiarygodności w zakresie, w jakim świadkowie ci zeznawali, że każda spółka ze swoim zleceniobiorcą ustalała indywidualnie zakres zadań dla tego zleceniobiorcy, a czynności ubezpieczonych w ramach stosunku pracy i stosunku cywilnoprawnego nie były jednorodne oraz że spółki zapewniały odrębnie sprzęt potrzebny do wykonania umowy, podczas gdy zeznania złożone przez wyżej wskazanych świadków są spójne i szczegółowe, zatem brak podstaw do pozbawienia ich przymiotu wiarygodności, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że umowy zlecenia zawarte z Konsorcjantami stanowiły kontynuację umowy o pracę zawartej z Odwołującą i w toku postępowania dowodowego nie wykazano relewantnych prawnie różnic między przedmiotem i sposobem wykonywania umów na rzecz Odwołującej i każdego z Konsorcjantów;

e) skutkujące błędnym uznaniem, że ubezpieczone w ramach realizacji umów zlecenia wykonywały te same obowiązki, co przy umowie o pracę, podczas gdy z zeznań świadków (m.in. świadka R. S.) wynika, że czynności wykonywane z tytułu spornych umów były odrębne i nie doszło do połączenia umów zlecenia oraz umowy o pracę w sferze wykonawczej;

f) skutkujące błędnym uznaniem, że Odwołująca spółka zrezygnowała z wydawania swoim pracownikom poleceń dotyczących wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych, a w to miejsce zawierane były umowy zlecenia" pomimo,

że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu nie wynika, że u Odwołującej pracownicy przestali wypracowywać godziny nadliczbowe;

g) skutkujące błędnym uznaniem, że rzeczywistym beneficjentem i odbiorcą pracy świadczonej przez ubezpieczone na podstawie umów zlecenia był pracodawca, tj. Odwołująca, podczas gdy z materiału zgromadzonego w niniejszym postępowaniu wynika, że każdy z Konsorcjantów był samodzielnie odpowiedzialny za wykonanie określonego zadania lub jego skonkretyzowanej części, co potwierdzają dokumenty wewnętrzne oraz sposób rozliczeń kontraktów w konsorcjum, a usługi z tytułu umowy cywilnoprawnej były świadczone na rzecz konkretnego konsorcjanta, a nie - wbrew nieuzasadnionym twierdzeniom Sądu - lidera konsorcjum, tj. Odwołującej;

4. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia niezgodnie z wymogami przewidzianymi przez przepisy prawa, w szczególności poprzez zbyt daleką ogólność uzasadnienia, tj. zbyt abstrakcyjne, ogólne wskazanie materiału dowodowego („na podstawie: dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy” str. 7 uzasadnienia Wyroku) lub całkowite pominięcie ujęcia danej kwestii w materiale dowodowym, na podstawie którego Sąd ustalił stan faktyczny, albowiem protokół kontroli Organu rentowego jest obszernym dokumentem (ok. 500 stron) i Odwołująca nie ma obiektywnej możliwości odszukania podstawy poczynionych przez Sąd ustaleń, a co za tym idzie takie ogólne sformułowanie utrudnia, czy wręcz uniemożliwia kontrolę dokonanych przez Sąd ustaleń, w tym w szczególności kontrolę instancyjną;

II. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

1. art. 8 ust. 2a w zw. z art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych), poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ma on zastosowanie, pomimo, że:

a) przychód uzyskany przez ubezpieczone z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych zawartych z Konsorcjantami, tj. z podmiotami innymi niż własny pracodawca, nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy wykonywanej w ramach umowy o pracę z Odwołującą, a nieuprawnione jest przyznawanie dodatkowych obowiązków jednemu podmiotowi, wbrew wyraźnemu brzmieniu umów - zarówno tych zawieranych z Ubezpieczoną 1 oraz Ubezpieczoną 2, jak i dokumentów regulujących współpracę pomiędzy Konsorcjantami;

b) z Ustawy systemowej wynika, że w przypadku gdy umowa zlecenia nie została zawarta ze swoim pracodawcą tylko z podmiotem trzecim, zleceniobiorca nie może być uznany za pracownika z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej, a zatem Odwołująca nie może być uznana za płatnika składek Ubezpieczonej 1 oraz Ubezpieczonej 2 z tytułu wykonywanej przez niego umowy zlecenia;

c) pomiędzy wszystkimi Konsorcjantami, w tym Odwołującą, nie istniał stosunek podwykonawstwa, zatem nie istnieją przesłanki uzasadniające posłużeniem się przez Sąd wobec Ubezpieczonej 1 oraz Ubezpieczonej 2 konstrukcją „uznania za pracownika” (str. 9 uzasadnienia Wyroku), tj. istnienia trójkąta umów: umowy o pracę, umowy zlecenia między pracownikiem i osobą trzecią oraz umowy o podwykonawstwo między pracodawcą a zleceniodawcą;

2. art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 58 § 1 i § 2 k.c. przez ich błędne zastosowanie prowadzące do uznania, że przepisy art. 58 § 1 i § 2 k.c. znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, pomimo, że przepisy k.c. mogą być stosowane w ubezpieczeniach społecznych jedynie gdy ustawa wyraźnie do nich odsyła, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca;

3. art. 8 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. przez ich błędne zastosowanie polegające na uznaniu, że działanie Organu rentowego, który zmienił dokonywaną wykładnię art. 8 ust 2a Ustawy systemowej, nie naruszyło zasady zaufania Odwołującej do władzy publicznej ze względu na brak tożsamości organu wydającego decyzję w niniejszej sprawie oraz organu, który wydał w 2009 r. decyzje w sprawach powiązanej z Odwołującą spółki - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. w analogicznych stanach faktycznych, w których to decyzjach dokonał wykładni, zgodnie z którą postępowała

Odwołująca, podczas gdy organem w obu przypadkach był Prezes ZUS działający za pośrednictwem dyrektorów oddziałów terenowych ZUS.

Wskazując na powyższe zarzuty:

1. na podstawie art. 380 k.p.c. oraz 382 k.p.c. w zw. z art. 241 k.p.c. odwołujący wniósł o rozpoznanie przez Sąd II instancji wniosku o zawieszenie niniejszego postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. złożonego w związku postępowaniem toczącym się przed TK pod sygn. akt. K 15/16 przez zawieszenie postępowania;
2. na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z 386 § 1 k.p.c. odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonego Wyroku w całości przez uwzględnienie odwołania Płatnika i stwierdzenie, że przychód uzyskany przez Ubezpieczoną 1 oraz Ubezpieczoną 2 z tytułu umowy zlecenia zawartej z podmiotem trzecim nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne;
3. na podstawie art. 374 k.p.c. odwołujący wniósł o przeprowadzenie rozprawy apelacyjnej.

Ponadto, odwołujący wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie apelacji odwołującego oraz o zasądzenie od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesioną przez odwołującą spółkę apelację uznać należy za bezzasadną.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób staranny, nieuchybiający zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody Sąd I instancji oceniał wszechstronnie, tj. wiarygodność i moc poszczególnych dowodów oceniona została w odniesieniu do całokształtu pozostałych dowodów. Sąd I instancji dokonał ustalenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie i Sąd Apelacyjny podstawę faktyczną wyroku w pełni podziela. Sąd Apelacyjny zaaprobował ustalenia i ocenę prawną Sądu Okręgowego.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było rozstrzygnięcie, czy organ rentowy zasadnie ustalił wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonej G. S. i ubezpieczonej T. Ż. (1), wliczając do podstawy wymiaru tych składek kwoty wypłacone z tytułu zatrudnienia na podstawie umów cywilnoprawnych, które w ocenie organu rentowego były wykonywane na rzecz pracodawcy ubezpieczonych.

Przechodząc w pierwszej kolejności do wskazania materialnoprawnej podstawy rozstrzygnięcia, przypomnieć należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, za pracownika w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Natomiast stosownie do treści art. 18 ust. 1 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1-3 stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, ust. 4 pkt 5 i ust. 12. Z kolei zgodnie z art. 18 ust. 1a powołanej ustawy w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że Sąd I instancji słusznie przyjął w uzasadnieniu, że przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej dodany od 30.12.1999 r. ustawą z 23.12.1999 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw odnosi się do równoczesnego zobowiązania się pracownika wobec jednego pracodawcy do świadczenia pracy na podstawie stosunku pracy oraz pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej z innym podmiotem. Na taki wypadek przewidziano w prawie ubezpieczeń społecznych konstrukcję „uznania za pracownika”. Stwierdzenie, że pracownik, który zawarł z innym podmiotem umowę cywilnoprawną wykonuje w ramach takiej umowy w rzeczywistości pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy oznacza, że – bez względu na charakter lub rodzaj tej dodatkowej umowy – podlega z jej tytułu ubezpieczeniu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Celem takiej regulacji było zapobieżenie praktyce powielania umów o zatrudnienie z własnym pracownikiem w celu obejścia przepisów o czasie pracy oraz o ubezpieczeniu społecznym.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zarzuty podniesione w apelacji oraz uzasadnienie apelacji stanowi jedynie bezzasadną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

W szczególności Sąd Apelacyjny za bezzasadny uznał zarzut przekroczenia przez Sąd pierwszej instancji granicy swobodnej oceny dowodów. Utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i podlega akceptacji, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w powiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyrok Sądu Najwyższego z 27.09.2002 r., II CKN 817/00). Sąd Okręgowy należycie wyjaśnił sprawę, a przeprowadzona ocena dowodów jest prawidłowa i odpowiada powyższym kryteriom. Apelujący nie wykazuje uchybień w rozumowaniu Sądu, które podważałyby prawidłowość dokonanej oceny. Przedstawia natomiast własną ocenę dowodów (w tym zeznań świadków) oraz dokonuje własnych ustaleń. Tymczasem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że na podstawie umów zawartych między ubezpieczonymi a spółką (...) sp. z o.o. praca ubezpieczonych (zarówno G. S. jak i T. Ż. (2)) była świadczona na rzecz innego podmiotu niż płatnik składek (tj. odwołujący).

Z materiału dowodowego wynika, że ubezpieczona G. S. w okresie od 08.07.2015 r. do roku 2017 r. była zatrudniona u odwołującego na podstawie umowy o pracę na stanowisku pracownika porządkowego, a ubezpieczona T. Ż. (1) w okresie od 25.06.2015 r. do 16.09.2016 r. była zatrudniona u odwołującego na podstawie umowy o pracę na stanowisku brygadzysty. W okresie od 01.08.2015r. do roku 2017 (do zakończenia pracy w spółce (...)) ubezpieczona G. S. zawierała umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. i z tych tytułów została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego. Przedmiotem umów zlecenia było sprzątnięcie zleconego mienia. Do obowiązków pracowniczych ubezpieczonej G. S. należało sprzątnięcie na bloku operacyjnym na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczona sprzątała sale operacyjne, pomieszczenia przynależące do bloku operacyjnego. W ramach umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o. ubezpieczona także zajmowała się sprzątnięciem na tym samym bloku operacyjnym. Wykonywała identyczne czynności, jak przy umowie o pracę. Ubezpieczona pracowała w godzinach od 7.00 do 19.00 lub od 19.00 do 7.00 i miała pracować dwa dni na podstawie umowy o pracę, a następnie jeden dzień w ramach umowy zlecenia.

Pracę ubezpieczonej G. S. nadzorowała brygadzistka B. J., a następnie J. K.. Przy wykonywaniu umów zlecenia ubezpieczona korzystała z tych samych narzędzi, odzieży, materiałów, które wykorzystywała do realizacji stosunku pracy. Rozdzielaniem pracy w ramach umowy zlecenia zajmowali się pracownicy odwołującej spółki, ci sami, którzy czynili to w ramach umowy o pracę (brygadzistki). Umowy zlecenia były podpisywane w pracy. Realizacja umów zlecenia w wymiarze określonym przez spółki była wymogiem koniecznym do kontynuowania umowy o pracę. W okresie od 25.06.2015r. do 16.09.2016r. ubezpieczona T. Ż. (1) zawierała umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. i z tego tytułu została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego. Przedmiotem umów zlecenia było wykonywanie czynności brygadzysty. Do obowiązków pracowniczych ubezpieczonej T. Ż. (1) należało sprawdzanie wykonania prac zleconych pracownikom na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczonej powierzono trzy grupy pracowników, którzy zajmowali

się pracami na terenie zewnętrznym (np. koszeniem trawników, sprzątaniem chodników, wynoszeniem odpadów i pracami na terenie wewnątrz Szpitala, sprzątaniem ciągów komunikacyjnych, oddziałów). W ramach umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o. ubezpieczona zajmowała się sprzątaniem i nadzorowała jedną grupę pracowników. Czynności wykonywała także na terenie (...) Centrum (...) w G.. Ubezpieczona zgodnie z harmonogramem miała pracować w ramach stosunku pracy od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.00 do 15.00. Czynności wykonywane w godzinach popołudniowych miały być wykonywane w ramach umowy zlecenia (było to możliwe dopiero po wypracowaniu 8 godzin w ramach umowy o pracę). Pracę ubezpieczonej w ramach umowy o pracę i umowy zlecenia nadzorowały przełożone: A. C., a następnie E. T. i E. S.. Przy wykonywaniu umów zlecenia ubezpieczona korzystała z tych samych narzędzi, odzieży, materiałów, które wykorzystywane były do realizacji stosunku pracy. Umowy zlecenia były podpisywane w pracy. Pracodawcę i zleceniodawcę reprezentowała ta sama osoba. Rezultat pracy ubezpieczonych w ramach zawartych umów zlecenia przejmowała odwołująca spółka. Wynagrodzenia były wypłacane oddzielnie w cyklu miesięcznym. Z tytułu realizacji powyższych umów zlecenia ubezpieczone uzyskiwały przychody w następujących okresach: G. S. - we wrześniu 2015r., od listopada 2015r. do grudnia 2015r., a T. Ż. (1) - od lipca 2015r. do grudnia 2015r. Płatnik składek Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. nie wliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne przychodów ubezpieczonych z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o.

W ocenie Sądu Apelacyjnego bezzasadny był zarzut naruszenia prawa materialnego, art. 8 ust. 2a ustawy systemowej. Sąd Apelacyjny podzielił niewątpliwe ustalenie Sądu Okręgowego, że ubezpieczone w ramach zawartych ze spółkami umów cywilnoprawnych, wykonywały pracę na rzecz swojego pracodawcy tj. Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. w rozumieniu cytowanego wyżej przepisu; zaś co do interpretacji normy prawa zawartej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej Sąd Apelacyjny ostatecznie zaaprobował stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w uchwale z 02.09.2009 r., II UZP 6/09, LEX nr 514221. Uwzględnił także pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do w wyroku z 07.02.2017 r., II UK 693/15, LEX nr 2238708, w którym wyjaśniono, że praca wykonywana na rzecz pracodawcy to praca, której rzeczywistym beneficjentem jest pracodawca, niezależnie od formalnej więzi prawnej łączącej pracownika z osobą trzecią. Oznacza to, że bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią. Z punktu widzenia przepływów finansowych, to pracodawca przekazuje osobie trzeciej środki na sfinansowanie określonego zadania, stanowiącego przedmiot swojej własnej działalności, a osoba trzecia, wywiązując się z przyjętego zobowiązania, zatrudnia pracowników pracodawcy. Wszystko to zaś ma na celu obniżenie kosztów zatrudnienia przez zastąpienie "oskładkowanego" wynagrodzenia za pracę "nieoskładkowanym" wynagrodzeniem za wykonanie dzieła lub za wykonanie usług.

W ocenie Sądu Apelacyjnego przeprowadzone postępowanie dowodowe przed Sądem I instancji wykazało, że ubezpieczone G. S. i T. Ż. (1) świadcząc pracę na podstawie umów zlecenia zawartych ze spółkami powiązаныmi z płatnikiem składek wykonywały ją na rzecz swojego pracodawcy. Z kolei z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że rzeczywistym beneficjentem pracy ubezpieczonych był odwołujący tj. Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. w P.. Natomiast spółka (...) sp. z o.o. i Przedsiębiorstwo Usługowe (...) sp. z o.o. w P. współpracowały ze sobą jako członkowie konsorcjum, a działanie na rzecz spółki wynikało już z samego zawarcia umów konsorcjalnych oraz umów z zamawiającym. Zleceniobiorcy wykonujący umowy zlecenia świadczyli usługi, do realizacji których odwołująca spółka jako członek konsorcjum zobowiązywała się umową zawartą z zamawiającym, a tym samym zapewnili zysk także odwołującej.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. należy wskazać, że zaskarżone orzeczenie Sądu I instancji zostało prawidłowo uzasadnione, zgodnie z wymogami przywołanego przepisu. O uchybieniu temu przepisowi można mówić wtedy, gdy uzasadnienie wyroku nie zawiera istotnych jego elementów umożliwiających kontrolę orzeczenia i weryfikację stanowiska sądu. Strona skarżąca winna więc wykazać, że nie ma możliwości jednoznacznej rekonstrukcji

podstaw rozstrzygnięcia sprawy. Tymczasem apelujący uzasadniał, że Sąd Okręgowy zbyt lakonicznie i ogólnikowo sporządził uzasadnienie tj. zbyt abstrakcyjnie, ogólnie wskazał materiał dowodowy lub całkowicie pominął ujęcia danej kwestii w materiale dowodowym, na podstawie którego Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny. W tej kwestii Sąd Apelacyjny wskazuje, że o ile możliwa jest merytoryczna weryfikacja rozstrzygnięcia, to uchybienia w zakresie metodyki sporządzenia uzasadnienia nie mają dla oceny zasadności apelacji istotnego znaczenia prawnego. Sąd I instancji niewątpliwie dokonał na gruncie prawa materialnego oceny merytorycznej, a z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, którym dowodom dał wiarę, a którym odmówił wiarygodności lub je oddalił.

Odnosząc się z kolei do zarzutu naruszenia art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. to zarzut ten również okazał się chybiony, gdyż Sąd Apelacyjny zarówno jak i Sąd Okręgowy nie widzi podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania. Przypomnieć należy również, że ustawodawca nie nakłada na sąd obligatoryjnego obowiązku zawieszenia postępowania lecz jedynie daje możliwość sądowi rozważenia zawieszenia postępowania (fakultatywny), jeśli uzna takie zawieszenie za konieczne.

Odnosnie zarzutów zawartych w apelacji, dotyczących naruszenia przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, Sąd Apelacyjny zaznacza, że w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, a nie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym sąd cywilny (sąd ubezpieczeń społecznych) nie ma możliwości zastosowania (tym bardziej błędnego) przepisów procedury administracyjnej, nie bada też w świetle przepisów k.p.a. prawidłowości wydanej przez organ rentowy decyzji. Sąd ubezpieczeń społecznych, jako sąd powszechny, może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego jako przedmiotu odwołania (zob. m.in. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 16.04.2013 r., III AUa 1599/12). Wobec tego podniesione przez skarżącą zarzuty naruszenia art. 8 k.p.a. i art. 11 k.p.a., poprzez ich błędne zastosowanie, nie podlegały w ogóle rozpoznaniu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się także naruszenia art. 58 k.c. zgodnie z którym czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego słusznie zaznaczył Sąd I instancji, że o czynności prawnej także zawarciu umowy mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.01.2006r., II UK 51/05, LEX nr 214284). Ze zgromadzonych dowodów wynika, że zawarcie umów zlecenia miało na celu obejście między innymi przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez uchylenie się od opłacania składek. Trudno doszukać się gospodarczego uzasadnienia dla zawarcia takich umów, skoro ta sama osoba realizowała jednocześnie obowiązki płynące z każdej z umów. Naruszone zostały także zasady współżycia społecznego, w tym zasada solidaryzmu ubezpieczeń społecznych, zasada nieuprawnionego nieuszczerplania środków funduszu ubezpieczeń społecznych. Ustawodawca dopuszczając rozwiązania pozwalające na umniejszanie kosztów prowadzonej działalności nie zaaprobował możliwości ich obejścia, czy uniknięcia ich opłacania. Podleganie ubezpieczeniom społecznym z określonych tytułów i idąca za nim podstawa wymiaru składek wynikają bowiem z rzeczywistego stanu i sposobu wykonywania zatrudnienia, a nie z samego sporządzenia odrębnych umów.

Za chybione należało uznać argumenty płatnika dotyczące braku możliwości analizy umów cywilnoprawnych przez pryzmat przepisów kodeksu cywilnego. W niniejszej sprawie, aby stwierdzić, na czyją rzecz były wykonywane umowy cywilnoprawne, należało zbadać okoliczności dotyczące zawierania umów cywilnoprawnych, co wymaga zastosowania kodeksu cywilnego. Wola stron wyrażona w umowie nie może być sprzeczna z ustawą (art. 58 § 1 k.c.).

Ponadto orzecznictwo sądowe dopuszcza możliwość stosowania przepisów prawa cywilnego (w tym art. 58 k.c.) przy rozstrzyganiu sporu z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W postanowieniu z dnia 31.10.2018r. sygn. II UK 448/17 Sąd Najwyższy orzekł, że skoro ZUS może na podstawie przepisów ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych weryfikować tytułu ubezpieczenia, to może też na podstawie § 58 k.c. kontrolować wysokość podstawy składek.

Sąd Okręgowy słusznie zwrócił uwagę w uzasadnieniu, że pozwany nie negował zasadności zawiązania konsorcjum. Podnosił natomiast słusznie, że cel konsorcjum nie uzasadniał zatrudniania pracowników odwołującej spółki na podstawie umów zlecenia przez spółkę (...) sp. z o.o, skoro pracownicy wykonywali na podstawie obydwu umów te same czynności, w tym samym miejscu. Argumenty o konieczności połączenia zasobów konsorcjantów (w tym siły roboczej) nie są trafne, skoro do realizacji umów zlecenia kierowano pracowników odwołującej, którzy mogli przecież te dodatkowe czynności wykonywać w ramach stosunku pracy.

Reasumując nie da się zatem zaprzeczyć, że korzyści z pracy ubezpieczonych uzyskiwała odwołująca spółka, tym bardziej, że takie ułożenie stosunków prawnych nie powodowało także konieczności przestrzegania przepisów prawa pracy dotyczących czasu pracy i obostrzeń z tym związanych. Ze zgromadzonych dowodów wynika, że świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych przez pracowników spółki (...) odbywało się tylko po zawarciu umowy zlecenia z podmiotem powiązany ze spółką. Poza uzyskaniem rezultatu pracy wykonanej przez pracownika-zleceniobiorcę pracodawca otrzymywał więc dodatkową korzyść w postaci braku obowiązku poddania się przepisom prawa pracy np. w zakresie wypłacania dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Sąd Apelacyjny zaznacza, że choć zarzuty sformułowane przez odwołującego w apelacji są dość obszerne, to są nietrafione, a zatem Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do ich uwzględnienia, zarzuty powołane w apelacji w żadnej mierze nie wzruszyły rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się naruszeń ze strony Sądu I instancji, postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób wyczerpujący, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz dokonał prawidłowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego, co w konsekwencji przełożyło się na wydanie wyroku oddalającego odwołanie.

W tej sytuacji słusznie uznał Sąd I instancji, że decyzje organu rentowego z 05.05.2017r. nr (...) oraz nr (...) były prawidłowe i z związku z tym oddalił oba odwołania płatnika składek Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację (pkt 1 wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i z § 2 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając powyższe na względzie, tytułem zwrotu kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego) zasądzone od odwołującego Przedsiębiorstwa Usługowego (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. na rzecz organu rentowego kwotę 915 zł – punkt 2 sentencji wyroku.

Marta Sawińska